

MUCIZEVİ ŞIFA VE TANRI'NIN HAKİMİYETİ

DR. C. EVERETT KOOP

Cerrahi yaşamım boyunca kaç ameliyata girdiğimi bilmiyorum. Ancak, girmiş olduğum bir tür ameliyat sayısı 17.000 ve başka bir tür ameliyat sayısı da 7.000'dir. Otuz dokuz yıl cerrahlık yaptım ve yaklaşık 50.000 kadar ameliyata girmiş bulunmaktayım. İkimde çok başarılıydım ve ameliyat için dünyanın dört bir yanından insanlar bana gelirdi. Hastalarımın aileleri de beni severlerdi çünkü, hastalarımın neşter vurduğum yerlerin iyi bir iyileşme yöntemi vardı. Hiç kimse büyük yara izlerinden hoşlanmaz. Eğer bu yara çocuklarda ise en çok annelerini üzer. Bu yüzden, hastalarımın bıraktığı bu yara izlerini, mümkün olduğunca küçük, kısa ve ince hale getirebilmek için daha mesleğime ilk başladığım sıralarda özen göstermeye başladım. Bu "görünmez" yara izleri adeta benim markam oluvermişlerdi. Fakat, ben bir *şifacı* mıydım?

İnce yara izleri bırakmanın sırrı; kesilen derinin iki yanını titiz bir şekilde –iki yanı da tam hizalayarak- kapanmasını sağlamak, yani deriyi, uygun bir şekilde kenarlarından birleştirmektir. Ben dikme işlemi doğrudan değil, derinin altından yapıyor ve düğümleri de açık yaranın en alt noktasında atıyordum. Sizin düşünmeniz gereken tek şeyse, bunları yaptıktan sonra nasıl kabardığını görmenizdir.

Deri parçalarını birleştiren bendim, ancak, serumu pıhtılaştırıran da Tanrı'ydı. Fiberplast maddesini açık derinin bir tarafından diğer tarafına geçiren Tanrı'ydı. Fiberplast maddesini bitisik haline dönüştüren ve belki de bu işlem için gereken, sizin ve benim bilmediğimiz elli tane küçük ve karışık işlemi yapan Tanrı'ydı. Acaba Tanrı, Fiberplast maddesinin yanına gelip de ona nasıl davranması gerektiğini öğretmiş miydi? Bir anlamda, evet öyle yaptı. Ancak Kendisi, bunu doğrudan Kendi doğa yasaları ile yaptı; aynı çimlerin büyümesini, yağmurun yağmasını, depremlerin olmasını sağladığı gibi. O zaman soru, "Tanrı mı şifa verir" sorusu olmaz mı? Tabii ki de şifa verir! Bu soru üzerinde bir duralım: Kabul edelim ki Tanrı şifa verir. O zaman bu şifa, *doğal bir şekilde doğa yasalarıyla mı yoksa bu yasaları çiğneyerek mi* (mesela, bir mucize gibi...) elde edilmiş olur?

TANRI'NIN OLAĞAN İNAYETİ

Denizlerin karalardan ayrılması, uçağın havada durabiliyor olması, yavru kedilerin büyüüp gelişmesi Tanrı'nın bir inayetidir. Erkek üreme hücresinin (sperm) 23 kromozomu ile dişi üreme hücresinin (yumurta) 23 kromozomu bir araya geldikten sonra, bebeğe biçim veren, Tanrı'nın inayetinin bir işlevidir. Bebeği çocuk, çocuğu delikanlı, delikanlıyı yetişkin, yetişkini de yaşça ilerlemiş bir kişi haline getirip büyüten Tanrı'nın inayetinin bir çalışmasıdır. İnsanın ölmesiyle bir olgunun bitip yenisinin başlamasını sağlayan yine Tanrı'nın inayetidir. Ancak bu olgu Tanrı'nın doğa yasasının bir parçasıdır. Tanrı'nın doğa

yasasına karşı gelebilir ya da onu değiştirebilir misiniz? Gerçekte bunu yapabilirsiniz gibi görünebilir. Yapılan işlemi hızlandırabilir veya yavaşlatabilirsiniz ancak yok edemezsiniz. Ne olursa olsun bu şeyler Tanrı'nın inayetine bağlıdır.

Farz edin ki bademciğinizde bir iltihap var. Doktorunuz size penisilin tavsiye ediyor ve siz de penisilin kullanarak iyileşiyorsunuz. O zaman doktorunuza, "Siz bir sihirbazsınız!" dersiniz. Aslında öyle değil. O doktor da aynı benim deriyi dikerken olduğum gibi bir araçtır. Ben işimde aletler kullanırdım ama aslında işimi yaparken ben de bir alettim. Bu durumda bana şunu sorabilirsiniz, "O zaman seni özel kılan nedir?". Cevabım şudur, "Ben özel değilim." Tanrı, Kendisi ile birlikte sonsuzluğu yaşayacak olan aletler kullanır. Ben de bu aletlerden biriyim. Ayrıca Tanrı, Kendisine söven aletleri ve Kendisini tanımayan insanları da kullanır. Eğitim gördüğüm yıllarda meydana gelmiş olan bir olayı iyi hatırlıyorum. Bir bayan geçirmiş olduğu safra kesesi ameliyatından sonra iyileşmeye başlamıştı. Kendisini ameliyat eden doktoru kadını sabah muayenesinden geçirirken, kadın, "Beni iyileştirdiği için Tanrı'ya teşekkür ediyorum." demiş. Doktor, kadının yattığı yatağı tutmuş ve "Bunu Tanrı yapmadı; Ben yaptım!" diye bağırmış. Ama bu doktor farkında olsa da olmasa da Tanrı'nın inayetinin kullandığı bir *aletti*.

şimdi şu bademcik iltihabınıza geri dönelim. Tanrı, insanların "Penicilin notatum" diye adlandırmış olduğu bir mantar yarattı. Tahminimce de, bu mantarlar zamanın başlangıcından beri vardı. Uzmanlık dönemimdeyken iyiydim, ta ki Alexander Fleming mantar ürünlerini çıkarana kadar. Penisilin bakterileri öldürüyordu ve bunu yaparken de çok karışık bir işlem yürütüyordu: Bu tamamıyla Tanrı'nın bir doğa yasasıdır. Penisilin, bademciğinizdeki streptococcus mikroplarını öldürür ve siz de Tanrı'nın yasasının zamanı ve işlevine göre iyileşmiş olursunuz.

Belki de çok ciddi bir hastalığınız vardı. Diyelim ki ölüm kapınızı çalıyordu. Ama yavaş yavaş düzelmeye başladınız ve bugünkü sağlık ve sıhhatinize kavuştunuz. Birisinin gelip de size, "Bu bir mucize!" demesiyle karşılaştığınız durumu tahmin edebiliyorum. Ne lüzumu var. Bu da Tanrı'nın bir inayeti idi.

Bir çok şehir sakinlerinin alışık olması gerektiğini düşündüğüm bir örneği size anlatayım. Bir gün, ekspres trenini kaçırdım ve San Fransisco sokaklarının daha önce hiç görmediğim yerlerini dolaşmaya başladım. Sonunda, olmam gereken yere döndüm ve ekspres trenine bindim. Ucu ucuna havaalanına vardım. Neredeyse uçağımı kaçırmak üzereydim. Uçağımı yakalamam bir mucizeydi! Mucize mi? Böyle mucize olmaz. Çok nadir, gerçek anlamında kullanılan bir kelimenin yanlış kullanıldığı andır bu. Bu bademcik iltihabının iyileşme mucizesinden daha büyük bir şey değil ki. Bana "*Mucizelere* bile inanmıyor!" diyenleri duyabiliyorum. Ama ben mucizelere inanıyorum ve böyle konuşmamın sebebi, bu deyimimin ne kadar önemli olduğunu tarif etmektir.

Eğer Tanrı'ya yöneltilen övgüye karşı kibirle tepki veren şu doktor bu yazıyı yazsaydı, okumaya devam etmekle zamanınızı boşa harcıyor olurdu. Bu konuda güvenilirliğimi kanıtlayacak sebeplerim var. Kutsal Kitap'a inanan, reform teolojisine dayalı bir Hıristiyanim. Tanrı'nın Hakimiyeti'nin her yerde olduğuna istisnasız inanıyorum. Sanat ve ilaçlarla ilgili bilim anlayışıma göre, şifa işleminin, olması gerektiği gibi kabul eden bir bakış açısına sahibim.

DAĞAÜSTÜ MÜDAHALE

Benim inandığım şekliyle doğaüstü kelimesinin kavramına dayalı olarak, dikkatinizi, Tanrı'nın doğa yasasına karşı gelen bir çalışmaya toplamak istiyorum. Anlatacağım şey, hayatında hiç tıp eğitimi almamış bir adamın hikayesidir. Bir gün bu adam, doğuştan yürüme özürsüz ve evsiz birisiyle karşılaşmış. Adam, bu sakat kişiyi görünce yüreği sızlamış. Doktor sıfatı olmayan bu adam, sakat adamın gözlerinin içine bakarak, "Bende gümüş ve altın yok, ama bende olanı sana veriyorum. Nasıralı İsa Mesih'in adıyla, yürü!"

Tabiki de anlatılan bu olay Elçilerin İşleri 3:6'dan alınmış bir parça ve adı saklı olan adam da Elçi Petrus'tur. Sonraki ayetler bize olayı anlatmaya devam ediyor, "Sonra onu sağ elinden kavrayıp kaldırdı. Adamın ayakları ve bilekleri o anda sapasağlam oldu. Sıçrayıp ayağa kalktı, yürümeye başladı. Yürüyüp sıçrayarak ve Tanrı'yı överek onlarla birlikte tapınağa girdi." *Bu bir mucizeydi!* Şifa sözcüklerini ağzına alan bir elçiydi. Bu olay yazılı bir Yeni Ahit bulunmadan önce gerçekleşmişti ve adamı sakat bilen insanlar için, bu şifa, ani, radikal ve gözle görülebilir nitelikteydi. Sakat adamın şifa bulması oldukça güçlü ve bu yüzden de gelen şifa bir mucizeydi. Aynı zamanda bir mucize, zaman kavramından daha büyüktür. Bu da Tanrı'nın, kavramları bizim alışık olmadığımız ancak Kendisi için gayet doğal biçimde, az rastlanır durumlarda kullanmasıyla yaptığı bir işidir. Mucizeler, belki de (anlayışımız kadarıyla) Tanrı'nın alışlagelmiş yöntemlerinden farklıdır, ancak hiçbir zaman, mucizelerin Tanrı'nın işine *aykırı olduklarını* söyleyemeyiz.

Yıllardır, bir çok mucizeye tanık olduklarını ve benim bu konuda yanlış düşündüğümü söyleyen sayısız insanla tanıştım. Örneğin, bir akşam yapmış olduğum bir konuşmadan sonra, bir bayan bana geldi ve "Tanrı her şeyi yapabilir! Bir keresinde kendisine göz taktırmak için hastaneye giden bir kadın tanıyorum. Onu ameliyat edecek olan doktor, aletlerini almak için arkasına dönmüş. Tekrar arkasına dönüp baktığında boş olan göz boşluğunun yeni bir gözle dolu olduğunu görmüş ve kadın görmeye başlamış!" dedi.

"Bu kadını tanıdığınızı söylemişsiniz değil mi?" diye sordum.

"Hayır. Onu tanıyan birisini tanıyorum." diye itiraf etti kadın.

"Tamam, bana o kadını tanıyan kişinin kim olduğunu söyler misiniz? O kişiyle konuşmak isterim." dedim.

"Aslında o kişiyi de tanımıyorum ama onu tanıyan başka birisini tanıyorum." dedi kadın.

"O zaman o kişiyle tanışmak isterim." diye ısrar ettim.

"Aslında o kişiyi de tanımıyorum ama o, şu kişiyi biliyor, şu da bu kişiyi biliyor..." böyle devam etti kadın.

BU BİR İMAN MI YOKSA İMANSIZLIK MI?

Hıristiyan olduklarını söyleyenlerin büyük bir kısmı, şaşkıncu bir şekilde Tanrı'nın, urları yok edip astıma çare bulmadığı ve gözleri olmayanlara göz vermediği sürece Kendisine inanılmasının güç olacağını düşünüyorlar. Ancak müjde, bir daha hiç hastalanılmayacağı ya da mucizevi bir şekilde şifaya kavuşulacağı güvencesiyle değil, Tanrı vergisi bir imanla kabul edilir. Tanrı, şifanın, gelişmenin, havanın, iletimin...vb yapılan her işin efendisidir. İnsanlar, ekmedikleri sürece sebze biçemezler. Arabaya binip kontağı çevirmek yerine yükselmeyi tercih etmezler – hatta sebepleri çok özel ve ayrıcalıklı olsa bile- .

Tanrı'nın tüm bunları *yapabiliyor* olmasına rağmen, İman Havayollarının pilotları, fırtınadan geçmek için Tanrı'dan yardım istedikleri ve Tanrı'nın onlara güvenli bir geçiş

sağlayabileceği halde, bu fırtınanın içine girmiyorlar. Ve yine Tanrı yapabiliyor olmasına rağmen, O'ndan, aramızdaki suçluları, fahişeleri ve ahlaksız dergi vb. şeyleri yayınlayanları ortadan kaldırmasını istemiyoruz ve bunu yapacak bir devlet hizmetine de sahip değiliz. Tanrı, AIDS'i gezegekimizden uzaklaştırabilir. Bizler çabucak bir tedavinin bulunması için dua ederken, aynı zamanda ben de, aynı sağlık adına çalışan tüm uzmanların yapması gerektiği gibi, tıp bilimini kullanmak için elimden geleni yapmalıyım. Günaha yenik düşmüş bir dünyada yaşıyoruz. Bedenimiz ile ruhumuzun acı çekmesi (Şeytanın *şimdiki zamanda* yaptığı bir şey değil) bu mağlubiyetin sonuçlarıdır. Bu dünyada bize "bağışlanan" şeyler hastalık ve ölümdür. Bunlar beklenen şeylerdir; tüm bunlar ancak İsa Mesih'e döndükten sonra düzeltilebilir, bundan önce olamaz. Tanrı hakimdir. "Hakimiyet" kelimesiyle anlatmak istediğim, evrendeki her şeyin hakimiyetinin tüm zamanlar boyunca tamamıyla Tanrı'nın olmasıdır. Eğer bizler, insanların içinde buldukları durumları "iman"ımız aracılığıyla (aynen adlandırıldığı gibi) saptayabiliyor olsaydık, Tanrı hakim olmamış olacak ve ben de O'nun gerçekten Tanrı olduğunu düşünmeyecektim. Tanrı, bizleri, yarattıktan sonra ellerini üzerimizden çekip de, neler yapabileceğimizi görmek için bu dünyaya göndermedi. O, keyfi ve geçici bir hevesle davranmaz. Her şey büyük bir planın sırasına göre oluyor ve biz bu planın bir parçasını ancak bugün görebiliyoruz ama gelecekte tamamını göreceğiz.

Bazı haddini bilmez imanlı yazarlar, aynı kitabında "Tanrı, senin sağlıklı olmanı istiyor" düşüncesinde ısrar eden bir imanlı gibi, Tanrı'nın amacını bildiklerini iddia ediyorlar. Kim böyle diyebilir? Tanrı, Pavlus'tan sağlıklı olmasını istemediyse neden senden istesin ki? Pavlus'un da, genç kiliselere gönderdiği mektuplarda değindiği gibi gözle görülebilir ciddi bir rahatsızlığı vardı. Ve aslında, Pavlus, bu dikenini bedeninden atması için birkaç defa Tanrı'ya dua da etmiştir. Ama Tanrı, bunu yapmayı reddetmeyi seçmiştir. Pavlus'un kayırdığı Timoteyus'un da, mide ve bağırsak yollarından şikayeti vardı. Pavlus bu duruma, "İyi ol!" şeklinde yanıt vermedi, onun yerine Timoteyus'a sadece su değil, yanında biraz da şarap içmesini söyledi!

İstirap, Hıristiyan olmayanların sayısı kadar (hatta bazen daha da fazla) Hıristiyanlar'ın da yaşamlarının bir parçasıdır. Çekilen acılara imanlılarının vereceği en uygun yanıt, şifa dilemek değil, onun yerine, dünyaya tanık olsunlar diye; bir Hıristiyan'ın Tanrı'nın lütfu sayesinde *zaman kavramı içerisindeyken* ıstırabı ve Tanrı'nın hakimiyeti, lütfu ve merhameti aracılığıyla gelen ümidi; *sonsuzluk kavramı içerisindeyken* de tüm bunları ortadan yok olacağını kabul etmek olmalıdır.

İsa, dağdaki vaazından hemen sonra mucizelerini göstermeye başladı. Ve bu mucizeler şüphesiz, Mesih'in istek ve görevini tasdiklemiştir. Ondaki Mesih, Hıristiyanlık diye adlandırdığımız bu "yeni" inancı doğrulamak için, Kendisinde bulunan şifa gücünün aynısından on iki öğrencisine de vererek onları yetkilendirdi. Ancak bu armağanlar, öğrencilerin amaçlarına hizmet ettikten sonra kesildi. Tanrı'nın tüm esini, Kutsal Yazılar'ın yerine gelmesi için verildi. (Bu, Tanrı hakkında *her şeyi* bilebiliriz değil, Tanrı'nın bize *göstermek istediği* kadarını bilebiliriz anlamına gelir.)

Eğer mucizeler yaygın olsalardı, öğrenciler bu mucizeleri bırakırlardı. Daha önce söylediğimi tekrarlıyorum: şifa veren her zaman için Tanrı'dır, ancak bunu düzenli bir şekilde değil, *mucizevi* bir şekilde yapar. Tanrı, kendi hikmet ve anlayışına göre şifa verir. Bir hastalık şifa bulunduğu zaman Tanrı yüceltilir ve yüceltilmelidir de. Ancak şifa olmadığı zaman hatta ve hatta ölüm gelse ve beraberinde acı ile sızlamalar getirirse bile Tanrı yüceltilmelidir. Bunları küstahça söylemiyorum. Bir keresinde, kayalık bir yere tırmanırken düşerek yaşamımı yitiren oğlum kaybettim ve bu tür durumlarda Tanrı'nın Hakimiyeti ve İlahi Takdiri öğretisinin ne

kadar temel olduğunu öğrendim. Tanrı, bu olay aracılığıyla, tahmin edemeyeceğim yönlerden yüceltildi.

Mucizeler, Tanrı'nın şifa armağanını verdiği kişiler olan Mesih ve öğrencilerinin kimlikleriydi. Bu armağanların elçiler zamanında ortadan kalktığını ileri süren birisi olabilir. Kutsal Kitap'taki birkaç bölümün ilk bakışta, Tanrı'dan istediğimiz her şeyi bize verebileceğini vaat ettiği görülebilir. Açıkça her ne kadar böyle olsa da, bu sözler kayıtsız şartsız ve tarafsız bir anlayış ile kesin olarak ele alınmamalıdır. Çünkü, eğer bu doğru olsaydı, Tanrı'nın hakim olması mümkün olmazdı. Bu tür bölümler, diğer bölümlerin ışığında incelenmelidir. Örneğin, Yuhanna 15:7'de şunu okuyoruz, "Siz bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz dileyin, size verilecektir." Bununla birlikte, 1.Yuhanna 5:14'te bu vaade ilişkin bir şart da var, "Tanrı'nın önünde güvenimiz şu ki, *O'nun isteğine uygun* ne dilersek bizi işitir."

İmanlı bir şifacı, "Senin adınla olsun" cümlesinden yoksun bir duayla, Tanrı'ya bir mucize göstermesini emrettiği zaman, haddime düşen kadarıyla, son derece gurur içerisindeydi. Şüphesiz bazıları, bu yaptıklarının, acı dolu insanların şifa bulması için Tanrı'nın istediği bir şey olduğunu söyleyebilir. Ancak, bunun doğru olmasının mümkün olmadığını siz de biliyorsunuz. Yoksa, Tanrı'nın yaptığı planları yerine getiremediği sonucuna varırdık. Eğer, mucizevi şifa gerçekten iman aracılığıyla başarıyorsa, neden bir arabulucuya (imanlı şifacının oynadığı kahinlik rolüne) ihtiyaç vardır? Neden, şifanın çoğunlukla görünmez ve uzun bir zaman sürecinden sonra meydana geldiği söylenir? Tek bacaklı birisinin aniden ("doğrudan") iki bacaklı olmasını, cansız birisinin uyanıp ayağa kalkmasını görmek isterim. Bunlar, merakımı gidermek için görmek için istediğim mucizeler değil. Görmek istediğim mucizeler, imanlı bir şifacıya bağlı olmayan övgülere sebebiyet verecek mucizelerdir. Ayrıca mucizeleri, bir karnaval biçiminde yapılmayan haliyle görmek isterim. Eğer, tüm bu koşullar yerine getirilseydi, zannediyorum ki bir şifa hizmeti çok gizlilikte meydana gelirdi.

ACABA YETERİ KADAR İMANIM VAR MIYDI?

Bir zamanlar Hıristiyan bir kuruluşun başkanlığını yapıyordum ve bu kuruluş, bazı mezhepler ve belirgin bazı Hıristiyan kökenli şifacıları incelemesi için bir araştırmacı yazar tutmuştu. Araştırmacı yazarımız, ülkenin güneybatısındaki şehirlerden birisine gitmişti. Çünkü bu şehirde, birkaç haftadır reklamı yapılan bir şifa kampanyası vardı. Dev bir çadır ve yanına biraz daha küçük bir çadır kurulmuş ve şifa hizmetinden yararlanmak için binlerce kişi bu çadırlara gidiyorlardı. Tüm hafta boyunca, hizmet zamanı başlamadan önce, fiziksel yönden rahatsızlıkları olan insanlar şifacının ortakları tarafından gözden geçirilmek için küçük çadıra uğruyorlardı. Ortakların işi, "patron"larının televizyon önünde şifa verebileceği uygun numuneleri seçmekmiş. Seçtikleri kişiler de, astım hastalığı olan ve derin duygusal bunalımda bulunan insanlardı. İstekli ve telkin gücüne çok açık kişilerle ilgileniyorlardı. Geri kalanlardan da, telkin yoluyla değişmeye hazır, psikolojik rahatsızlıkları olan örnekler bulmaya çalışıyorlardı. Şifa dağıtılan bu örneklerden bir tanesi de, bir ovada yaşayan Hıristiyan ve yaşlı bir beyefendiymiş. Görmesi bulanıklaşıyor ve gözleri katarakt olmaya başlamış. Yaşadığı küçük kulübesindeki tek ışık gaz lambasının çıkardığı ışıkmiş. Adamcağız, Tanrı'ya yürekten inanan ve Kutsal Kitap'ı her gün okuyan ya da okumaya çalışan bir imanlıymış. Maalesef, gözleri, onlarla bir şey okuyamayacağı kadar kötüleşmiş. Büyük çadırdaki sahneye çıkacağı gece adam, şifacıdan önce toplantının yapılacağı yere gönderilmiş. Toplantının havası adama başka bir sorun çıkaracakmış gibi gelmiş. Hıristiyan

olduğunu söyleyen şifacı, adama şöyle demiş, “Tamam Dede, artık göremiyorsun. Yaşlanmıştın; gözlüklerinle bile göremiyorsun. Görme niteliğin kayboluyor.” Ardından yaşlı adamın yanına gelip gözlüğünü çıkarmış ve yere attıktan sonra ayağıyla gözlüğü kırmış. Sonra, bu yaşlı beyefendinin eline büyük harflerle yazılı bir Kutsal Kitap vermiş. O günlerde televizyon için gerekli olan ışıkların altında, şifacı bu beyefendiden yüksek sesle Yuhanna 3:16’yı okumasını istemiş. Adam okuyunca da seyirciler şaşkına dönmüş ve alkışlamaya başlamışlar. Bu yaşlı dede, şifacı ve seyirciler Tanrı’yı övmüşler. Toplantıdan sonra yaşlı adam kulübesine dönmüş ve Kutsal Kitap’ını aramış. Ancak *bulamamış* çünkü, gözlükleri sahnede parçalanmıştı. Adam, şifacıya geri gitmiş ama ondan, Tanrı’ya inanan birisinin duyabileceği en kötü ve cesaret kırıcı sözü işitmiş: “Ya yeteri kadar inanmamışsın, ya da şifa yarı yolda kaldı herhalde.”

Şimdi açıkça görülüyor ki, bu olay, Hıristiyanlar’ı ikiye ayırıyor: şifaya yeteri kadar imanı olan birinci sınıf Hıristiyanlar ve şifaya yeteri kadar imanı olmayan ikinci sınıf Hıristiyanlar. Bu tür bir inanışta müthiş bir yoksulluk vardır. Gücün bir tek elde olması, mükemmel lütfun olmaması, iman ve yaşamın temeli haline geliyor. Kutsal Kitap’a göre Hıristiyanlık başkadır: Tanrı’nın acı dolu durumlardaki amacını belirlemek için, Kendisi’nin yaptığı gizli işleri görmek isteriz ama Tanrı bize izin vermez. Öğrencileri İsa’ya, “Rabbi, kim günah işledi de bu adam kör doğdu? Kendisi mi, yoksa annesi babası mı?” diye sordular. İsa şu cevabı verdi: “Ne kendisi, ne de annesi babası günah işledi. Tanrı’nın işleri onun yaşamında görülsün diye kör doğdu.” (Yuhanna 9:2-3). Ardından İsa, Büyük Şifacı, adamın gözlerini açtı. Bunu, adam “imanla dolu” olduğu için değil, Kendisinin körlerin gözlerini açan bir Mesih olmasından dolayı yaptı.

Dr. C. Everett Koop Amerika Birleşik Devletleri’nin eski sağlık bakanıdır.

Filename: Mucizevi Şifa ve Tanrı'nın Hakimiyeti (Dr. C. Everett Koop).docx
Directory: /Users/darlenenbocek/Documents/ProtestanReform/updated_To_UPLOAD/DO
NE
Template: /Users/darlenenbocek/Library/Group Containers/UBF8T346G9.Office/User
Content.localized/Templates.localized/Normal.dotm
Title:
Subject:
Author: Microsoft Office User
Keywords:
Comments:
Creation Date: 3/9/23 1:39:00 PM
Change Number: 2
Last Saved On: 4/7/23 4:56:00 PM
Last Saved By: Darlene Bocek
Total Editing Time: 2 Minutes
Last Printed On: 4/7/23 5:11:00 PM
As of Last Complete Printing
Number of Pages: 6
Number of Words: 2,571
Number of Characters: 16,734 (approx.)